

Nem törtem eddig...
csontom nem csak lelkem
meg bokám rándult
mikor a lépcső
gáncsot vetett.
Most izmos fájdalom-karok
lökdösnek térdre
minden mozdulatommal
bűnhődni kell
és nem tudom imáig
kulcsolni kezem...
benne csavarok
s egy végtelenített
Beethoven-lemez
inakon izmokon
bőrömön át
sugározza
a Sors-szimfóniát...
Hiányodba falazott
néma jaj vagyok
de nem tudom imáig
emelni kezem
(később tán igen)
ijedve riadok:
mi lesz ha addig
végleg elengeded?